

EL DEMÓCRATA

ÓRGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 10 cénts.

Saldrá los domingos

Trimestre, 1'25 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores.

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle de Clavé - Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

Las haciendas locales

Acaba de celebrarse en Madrid una Asamblea de representaciones de los principales Ayuntamientos de España, para coincidir en los recursos que el Gobierno debe autorizarles a fin de cumplir con desahogo los diversos servicios comunales, sin necesidad de acudir al crédito, cuyo último procedimiento está tan en boga que ya lo utilizan los pueblos más modestos. Sin duda siguen, con ello, el ejemplo del Estado. En momentos premiosos o por disconformidad de la representación nacional con todo plan tributario, tienen los empréstitos la innegable ventaja de solucionar las situaciones más premiosas sin dificultad alguna. Al fin, encajan con nuestra atávica idiosincracia: «salir del paso, y el que venga detrás, que arree».

En las varias reuniones celebradas, no pudo obtenerse una conclusión unanime. Discreparon en sus diversos extremos todos los representantes. En lo único que recayó un acuerdo completo, fué en pedir la cesión de recursos que hoy constituyen el haber del tesoro.

El Gobierno, seguramente, se verá en un aprieto para contentar a todos, a no ser que, como suponemos, traiga a postre una ley perniciosa de arreglarse cada pueblo como pueda, pero sin hacer de su parte sacrificio alguno, esto es, no limitar los recursos propios, siempre que su exacción no rebase límites determinados y obtenga el asentimiento del vecindario.

Es indudable que la ley substitutiva de consumos no resolvió

el conflicto económico de las localidades, pero lleva en sí el germen de una nueva vida. Sólo darle mayor flexibilidad y secundarse por las localidades procurándose nuevos elementos de ingresos sin necesidad de recargar los actuales tributos, ni restablecer el odioso sistema de puertas.

Se exige solamente un detenido estudio de los diversos valores locales, sujetándolos luego a una tributación ponderada para evitar sensibles perjuicios de cual quiera de ellos.

Pretender que toda acción provenga del Estado a fin de que detraiga de su hacienda un bien saneado elemento cualquiera, es pedir lo imposible y menos en las actuales circunstancias, nada halagüeñas para el Tesoro, como denuncian los balances del Banco de España.

Virtualitat sentimental de l'obra d'en Clavé

Un dels múltiples aspectes simpàtics de la gran obra de l'immortal Mestre Josep Anselm Clavé, és el de les relacions sincerament afectuoses i profundes que ha creat entre les diferents encontrades de la terra catalana, i entre elles i les demés terres espanyoles.

Com la veu individual sembla buscar la veu amiga, en virtut d'una inefable afinitat que les porta a harmonitzar-se i completar-se dins de cada institució coral, les cançons de cada una d'elles, enlairant-se per sobre les seralades que delimiten el seu poble, busquen el ressó d'unes veus simpatitzants que, de lluny o d'aprop, obeeixen a una inspiració i a un entusiasme; la inspiració, ja vella i no obstant sempre fresca d'aquell mort immortal que, nascut en temps de bregues que destriaven les multituds per a agrupar-les en partits, va tenir prou relleu i prou prestigi per a fer-se admirar per tot-hom i fer-se estimar dels millors.

El nom d'en Clavé significa, avui, aires de cosa perdurable, com els grans sentiments, i com la seva expressió musical. Representa lligams de germanor entre homes i entre pobles que's benvolen, i que ni tant solament se coneixerien si'l nom i l'estandart del Mestre no'ls hagués fet presentir-se germans abans de veure's.

Barceloní eminent i preclar, tindrà des d'are, el Mestre Clavé, fixat son nom en la urbs material, com des de l'inici de la seva obra va tenir-lo en la ciutat moral, en el cor de tots els conciutadans.

Catalans de tots els indrets, avui s'ajuntaran en l'amorosa ciutat nadiua del Mestre, per a testimoniar afecte i admiració a la terra patria i al seu fill. Barcelona sabrà correspondre amb entonació. En Clavé els correspondrà infondint-los nous entusiasmes.

Mai com avui prendrà relleu l'identificació de tots els homes i de tots els pobles catalans entre sí i de tots ells amb el record i l'esperit del Mestre.

Josep Coma

ASSOCIACIÓ «L'UNIÓ LLIBERAL»

Orfeó Granollerí

El passat diumenge, a la nit, aquesta secció de la benemèrita agrupació de «L'Unió Lliberal», celebrà una gaia festa commemorativa del cap d'any de sa inauguració.

Esplèndida i bella resultà, essent l'entusiasme quin omplenà l'atmosfera regnant en l'ample saló platea de l'associació que amb tant d'amor dona son calor an aquesta agrupació que l'honra, a l'ensens que dona llum i posa ben alt el nom de nostra benvolguda vila.

El concert se composava de tres parts, totes a quina més interessant.

La sala d'espectacles feia bo de mirar, doncs presentava l'aspecte de les grans solemnitats, essent prova evident de l'interès que nostre poble sent per l'obra cultural i artística que desenrotlla l'«Orfeó Granollerí».

La primera part l'integraven «Nostra Bandera», «Les Festes d'Hebe», «Sota de l'Olm», «Corpus» i «La mort de l'escolà», totes elles ja conegudes i que foren fortament aplaudides.

En la segona part, destinada a primeres audicions, s'hi donaren a conèixer «El Pescaire», del recull de *lieders* del «Cançoner selecte» de Schubert, bellament interpretada per l'orfeonista Josep Pineda. Les cançons epigramàtiques del mestre Vives «Madre la mi madre», per